

[Finansministeren.]

vende, det være sig håndværkere eller handlende: Private har heller ingen pligt til at opbevare bilag eller føre regnskab over deres udgifter.

Det har hidtil været et princip, at man ikke kunne pålægge private at meddele sådanne oplysninger, og det vil kræve en grundig overvejelse i det høje ting at fravige dette princip. Men jeg skal i hvert fald på den givne foranledning være opmærksom på problemet, og det er klart, at både hr. Haunstrup Clemmensens og udenrigsministerens, hr. Poul Hartlings, udtalelser vil veje tungt ved min overvejelse af dette problem.

Holst: Jeg vil gerne takke finansministeren for svaret; det glæder mig, at to af tingets medlemmers udtalelser vejer meget stærkt, når det gælder om at få løst dette spørgsmål.

Må jeg spørge finansministeren direkte: Vil der ikke være grund til at anvende det skema, som hedder „Indberetning om overdragelse af fast ejendom“? Det er netop et skema, som direkte skal tilsendes skattemyndighederne, idet det går til amtsligningsinspektorerne. Der vil være lejlighed til blot at påføre det to oplysninger, nemlig hvem der har formidlet handelen, og hvilket salær der er opnået herfor.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne først sige, at hr. Holsts synspunkter naturligvis vejer fuldt ud lige så tungt som udenrigsministerens og hr. Haunstrup Clemmensens synspunkter.

Til det direkte tillægsspørgsmål, hr. Holst stillede, vil jeg sige, at mine tanker naturligvis går i retning af det grønne indberetningsskema. Nu er det jo normalt køberen, der indsender det grønne indberetningsskema, mens det er sælgeren, der har afholdt mægler-salæret — i hvert fald i de handler, der indgås på denne side Store-Bælt; jeg ved godt, det ligger anderledes i Jylland. Men det afgørende er ikke at få denne indberetning; det afgørende er, om vi skal bryde princippet om, at mennesker, der ikke er erhvervsdrivende, kan afkræves oplysninger om, f. eks. hvilken hushjælp de har udbetalt lønninger til i årets løb, hvilke rengøringskoner de har haft, hvem de har

handlet med, hvem de har købt almindelige brugsgenstande hos, for at man kan kontrollere de handlendes omsætning. Det er det, der er det store princip, for hidtil har private været fri for det. Det er muligt, at dette princip skal brydes, men vi skal i hvert fald overveje, hvad vi gør, når vi bryder princippet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* til statsministeren:

„Vil statsministeren klart tage afstand fra USAs indmarch i Cambodia og de genoptagne bombardementer af Den demokratiske Republik Vietnam, og vil regeringen, efter at USA herved har brudt forudsætningerne for Paris-forhandlingerne, tage skridt til at anerkende DRV (Nordvietnam)?“

Skriftlig begrundelse:

USAs invasion i Cambodia og den fornyede bombning af Nordvietnam har endnu tydeligere end før understreget, at aggressoren er USA, der i hensynsløs kamp for sine imperialistiske interesser undertrykker, tyranniserer og udrydder stadig større dele af Indokinas befolkninger.

Der kan ikke længere være tvivl om, at USA under denne fremfærd begår en lang række krigsforbrydelser.

Danmark er allieret med dette USA, og den militære integration bliver stadig mere udpræget.

Gennem anerkendelsen af USA-juntaen i Saigon og ikke-ankendelsespolitikken over for Nordvietnam har regeringen hidtil klart stået på USAs side i krigen.

Regeringen har hidtil henvist til Paris-forhandlingerne som motivering for, at den ikke har villet anerkende Nordvietnam. USAs nyeste overgreb har fjernet grundlaget for disse forhandlinger og umuliggjort resultater. Henvielse til disse forhandlinger kan derfor ikke længere tjene som begrundelse for ikke-ankendelse.

Sigsgaard: Så sent som i dag har radioen meldt om tre nye amerikanske indmarcher i Cambodia. APs specialkorrespondent, Peter Arnett, skrev i går, bl. a. citeret i Information: